

BOTSWANA

elefanter och diamanter kungarike

Text och foto: Jola och Thomas Johnsson

12 - 24 februari 2012

BOTSWANA

elefanternas och diamanternas kungarike

Innehållsförteckning

Dag 1 - 2	Flyg till södra Afrika och besök vid Victoriafallen	3 - 4
Dag 3	Jeep- och båtsafari i Chobe NP	5 - 9
Dag 4	Båt- och jeepsafari i Chobe NP	10 - 13
Dag 5	Presentation av Botswana, jeepsafari samt besök på en ormfarm	14 - 17
Dag 6	Besök i by på ön Impalila i Namibia och eftermiddagstur med jeeparna	18 - 21
Dag 7	Heldagstur i Chobe NP	22 - 25
Dag 8	Besök i kyrkan och jeepsafari	26 - 31
Dag 9	Vi reser till Zimbabwe	32 - 33
Dag 10	Vandring i Victoria Falls och båt-tur på Zambesi	34 - 36
Dag 11	Safari till Victoria Falls Private Game Reserve	37
Dag 12 - 13	Hemfärd via Johannesburg och London	37
Artistor och sammanfattning samt gruppfoto		38 - 44

Resan arrangerades av **Albatros Travel** och tog oss till följande platser: Chobe National Park i nordvästra Botswana, en liten by på ön Impalila i nordöstra Namibia och till Victoriafallen med omgivningar i norra Zimbabwe.

©Text & Foto: Jola och Thomas Johnsson
Solbrinken 7, 281 41 Hässleholm
0451-809 81 eller 070-331 61 26
e-post: thomas.johnsson@studieframjandet.se
hemsida: www.clangula.se

clangula.se

En berättelse om resan till Botswana, Namibia och Zimbabwe i februari 2012

Snön faller med stora, vita flingor i trädgården och fåglarna far i skytteltrafik mellan fågelbordet och den omgivande vegetationen. Det har varit rejält kallt några dagar den senaste veckan men idag ligger temperaturen bara strax under noll grader. Marken är täckt av knappt tio centimeter snö. Det är vinter!

Vi lämnar Solbrinken för två veckors äventyr i södra Afrika, tar tåget till Kastrups flygplats och far därifrån med flyg till Heathrow Airport i London. Strax före klockan 21 lyfter British Airways stora jumbojet med destination Johannesburg i Sydafrika. Framför oss ligger en dryg nonstop-flygning om tio timmar. Vi fördriver tiden med att äta middag, titta på film och slumra så gott det nu går i sittande ställning. Strax före halvtio nästföljande morgon landar vi i Johannesburg. Vi vridrar fram våra klockor en timme i förhållande till svensk tid. Efter knappt två timmars väntan reser vi vidare norrut, till **Victoria Falls Airport i Zimbabwe**. Strax innan vi landar noterar vi ett grönt savannlandskap under oss och ser på avstånd den kraftiga vattenröken, som stiger upp från de mäktiga Victoriafallen. Vi är framme strax efter klockan 13 och möts av drygt 30 gradig värme, en kanonad av stämpelslag från nitiska passpoliser och ett gäng dansande zimbabwier i traditionella dräkter. Vi har landat i Afrika!

Vi möts av **Anna Eriksson**, vår reseledare från Albatros Travel, som hälsar oss välkomna och som kommer att ta hand om oss på bästa sätt under dagarna i södra Afrika. Vårt första besök blir **Victoriafallen** i Zambesifloden, strax norr om staden Victoria Falls. Under två timmar vandrar vi längs de mäktiga fallen, hör ...

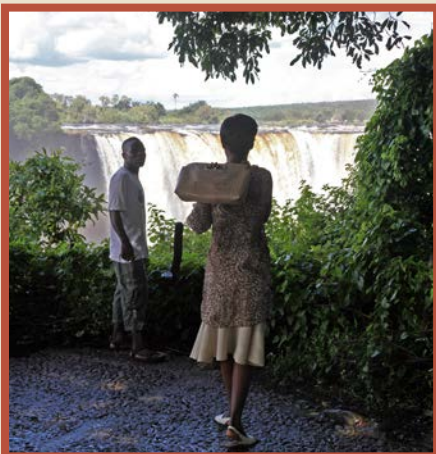
Dag 1 - 2 (12 - 13 februari)

Victoria Falls Airport

Victoriafallen på gränsen mellan Zimbabwe och Zambia

*Chobe Safari Lodge, P.O. Box 10,
Kasane, Botswana
Tel +267 625 0336
e-mail: reservations@chobesafari-lodge.com
hemsida: www.chobesafarilodge.com*

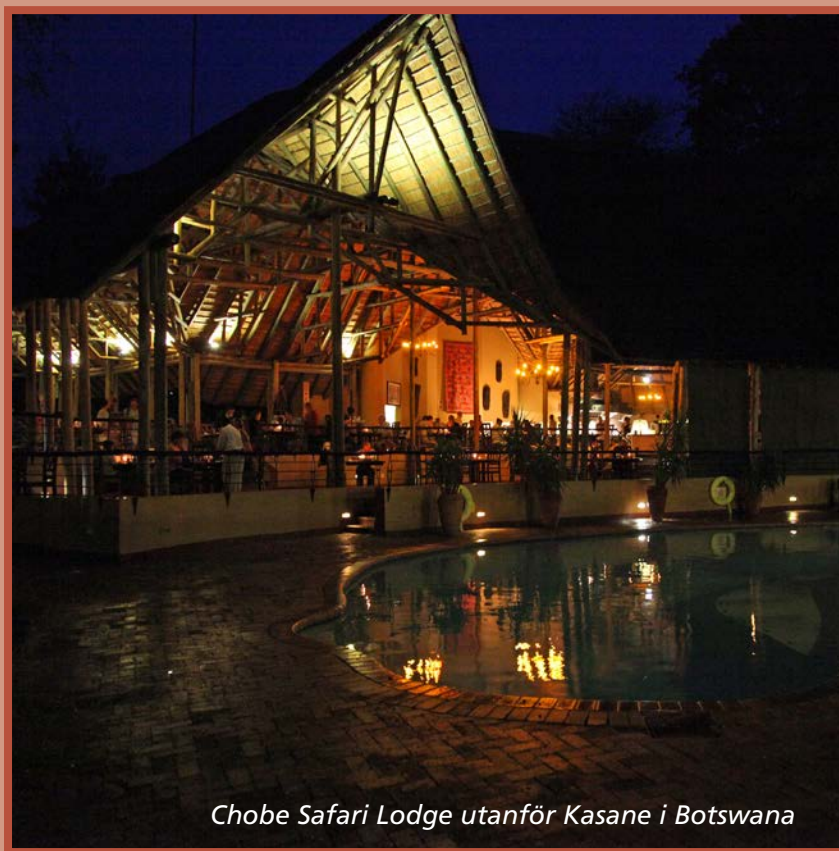

vattenmassornas höga brusande och duschas ibland genomsura av vattendimman från fallen. Fallen heter egentligen "Mosi-oa-Tunya", vilket betyder "Den dundrande röken". Ett mycket välfunnet namn! Det är ett av de största vattenfallen i världen med sina drygt 1 700 meter i bredd och med en fallhöjd om 105 meter ner i en katarakt. Vattenmolnet från fallet kan ibland nå en höjd av 1 500 meter, och drygt 9 000 kubikmeter vatten kan passera per sekund!

Doktor Livingstone, som besökte platsen 1855 och uppkallade fallen efter den engelska drottningen Victoria, står staty strax väster om fallen. Skogen i fallens närhet blir till en fuktdrypande regnskog med rik vegetation, fladdrande fjärilar och trollsländor samt evigt surrande cikador. Vi ser ladusvalor, tornseglare och några Dark-capped Bulbul samt en liten flock med markattor i skogen. Det är hög luftfuktighet, värmen är tryckande och vi är lite till mans trötta efter de dygnslånga flygresorna.

Vår färd fortsätter nu med buss längs en rakt dragen vägsträcka upp mot gränsen mellan Zimbabwe och Botswana. Vägen går fram genom Zambesi National Park och vi noterar elefanter, giraffer, babianer, markattor, Ground Hornbill, pärlhöns, rödnäbbade näshornsfåglar och svarta drongos från den framrusande bussen – Detta lovar gott!

Strax efter klockan 18 passerar vi gränsen till Botswana, byter buss och noterar att infrastrukturen nu blivit bättre. Vi får alla gå igenom ett "skobad" med desinfektionsmedel, för att undvika att föra in mul- och klövsjukan till Botswana. Några vårtsvin bredvid vägen kompletterar dagens artlista. Just när skymningen kommer smygande strax före klockan 19 anländer vi till **Chobe Safari Lodge** i utkanten av den lilla staden Kasane. Vi bjuds på välkomstdrink och njuter av en behaglig temperatur. Våra rum är vackra och buffémiddagen en timme senare är mycket välsmakande. Vi somnar – ovaggade - till cikadornas envetna surrande, mullrande åska i fjärran och luftkonditioneringens skrammel.

Chobe Safari Lodge utanför Kasane i Botswana

Väckarklockan ringer idag redan strax före 5 på morgonen. Efter en stark kopp te och en litet glas "Dr Nilsens bitter" (himmelsk gott för kropp och själ en tidig morgon) är vi redo för vår första "game-drive" (safariutur).

Vi möter våra tre guider, Laki, Obie och Moses, som med varsin grön Toyota-jeep ska guida oss runt i **Chobe National Park**. Vi lämnar vår lodge och kommer efter knappt tio minuters färd till nationalparkens ingång. Gryningen har just kommit smygande och det doftar fuktig mylla efter nattens åskregn. Moses – som blir vår guide – kommer tillbaka från parkledningen och är lite nedstämd över att vi denna morgon inte kan köra in i parkens mest givande delar. Besökande fordon måste – enligt lag – fördelas jämt över parkens hela yta (vilket naturligtvis är bra).

Vi ger oss av till den del av parken som ligger öster om stora landsvägen till Namibia och kommer in i ett tätt bevuxet område med kraftig undervegetation. Vi besöker parken under årets regnperiod (november – mars), därav den rika växtligheten. Teakträden står i blom och vackra violetta blomknippen översållar träden – Det finns gott om teakträd! Här finns sannolikt även gott om djur, problemet är bara att de är svåra att se till följd av den rikliga vegetationen. Vi ser dock ett flertal elefanter, många impalaantiloper och några enstaka giraffer samt ett exemplar av vardera hyena och shakal. Den smala vägen bär spår av många elefanter, inte minst deras spillning. Förutom att den förmedlar en tydlig doft av "gamla tiders cirkus" (ni förstår vad jag menar?) är deras stora spillningshögar även dragplåster för vackra gula småfjärilar och pillertrillande dyngbaggar. Enligt Moses går det även bra för oss människor att koka te på deras "nyttiga" innehåll; kloka elefanter äter nämligen inte "skräpmat"! Elefanterna i Botswana är bland de största i Afrika och parken lär hysa en population om cirka 110-120 000 individer (!). Av fåglar noteras bl a Cape Turtle Dove (ytterst vanlig), Southern Red-billed och African Grey Hornbill, stora Ground Hornbill, African Golden Oriole och små svarta Drongo samt en och annan White-backed Vulture. Vi ser även den vackra Lilac-breasted Roller, som är Botswanas nationalfågel.

Dag 3 **(14 februari)**

Chobe Nationalpark har en yta av 1,1 miljoner hektar, grundades 1967 och har den största viltkoncentrationen på den afrikanska kontinenten. Hyser frodiga slätter, täta teaskogar och rika våtmarker.

Vår duktige guide Moses

I Chobe National Park blir elefanterna (Kalaharielefanter) större än på någon annan plats i Afrika. De kännetecknas av spröda elfenben och korta betar, troligtvis p g a kalciumbrist i marken.

Vi gör ett kort uppehåll i en vacker dalgång med gles vegetation, ser spår av elandantilop, zebra, afrikansk buffel och något kattdjur. Våra guider dukar upp varm dryck och kaka på bilarnas kylarplåt och vi låter oss väl smaka. Även om vi inte fått se så många djur just nu är vi ju ändå i Afrika, känner dess dofter och hör dess ljud.

På hemvägen utökas artlistan med bl a vårtsvin (allas vår "Pumba"), vattenbock och Yellow-billed Kite. Klockan nio är vi åter på lodgen. Där väntar en överdådig frukost, som nu smakar extra gott efter den tidiga morgonturen.

För en naturfotograf i en miljö med biologisk mångfald finns alltid något att göra; Jola och jag ägnar därför förmiddagen åt att fotografera undersköna fjärilar, vackra trollsländor och en stor tusenfoting. I strandkanten ner mot **Chobe River**, där vår lodge ligger, hittar vi flera busiga markattor, en grön orm i ett träd, en varanödla och en ödla av familjen skinkar. Övervintrande ladusvalor och drillsnäppor från "höga nord" skapar en speciell glädje. Vi hinner även med ett kort besök i utkanten av staden Kasane, noterar att man har butiker som till punkt och pricka liknar våra livsmedelsaffärer (!) och ett Systembolag (!).

Strax före klockan 15 ger vi oss av på en båttur till de enorma våtmarker som ligger på båda sidor om Chobe River och som sträcker sig långt in i Namibia (Caprivi Strip). I början regnar det lätt men efter någon timme flödar åter solen. Floden meandrar på vissa ställen och ett flertal flodarmar skapar många små öar i detta våtmarksparadis. I kanterna växer bl a papyrus och vackra bestånd av åtminstone två arter näckrosor. Djurlivet är synnerligen rikt och eftermiddagsturen blir därför lika artrik som förmiddagsturen var artfattig! Vi ser hundratals flodhästar som – trots att det är mitt på dagen – går och betar ute på de fuktiga ängarna. Det är verkligen väldiga djur i storlek och vi kommer dem bara på några meters

håll. De visar prov på att förflytta sig med förvånansvärd snabbhet även uppe på land; avsevärt snabbare än vad en människa springer. De betar gärna tillsammans med vita kohägrar och rödbruna jacanor. Stora nilkrokodiler ligger och solar på strandbrinken eller flyter fram som "trädstockar" i vattnet. Även dessa är ansevärliga i storlek och ger ett lojt intryck men skenet bedrar; vid behov är de blixtsnabba i sina rörelser. Av antiloper ser vi impalor, en liten flock med vattenbockar och en stor flock om ett hundratal, väldigt vackra lechweantloper. Arten lever här nere i södra Afrika och är starkt knutna till just våtmarker. Vi ser dem i varmt medljus med mörka åskmoln i fjärran och de delar på utrymmet med gråhäger, den jättelika goliathägern, små jacanor, roliga skugghägrar, kohägrar, silkeshägrar, gapnäbbstorkar, bronsibisar, lustiga hammerkop och långtåvipor. Våra grönbenor övervintrar här och tar till vingarna med samma lockrop vi är vana vid hemifrån. I lufthavet singlar övervintrande ladusvalor och de nätta Wire-tailed Swallow. Bilden av allt detta blir till ett sådant där "gyllene ögonblick", som för evigt etsar sig kvar i minnet - och som får tiden att stå stilla en stund!

Innan vi återvänder till vår lodge vid 18-tiden har vi hunnit med att se några afrikanska bufflar och en flodvaran. Till vår förvåning noteras inga elefanter; detta beror sannolikt på att nattens myckna regnande har skapat lämpliga vattenhål inne på savannen och i skogen. Fågelfaunan är mer än rik: Vi ser ormhalsfåglar, afrikanska skarvar, undersköna karminbiätare, små blåkindade biätare, högljudda skrikhavsörnar, diskreta Water Thick-Knee (tjockfötter), talrika rallhägrar och gråfiskare (de två dominerande arterna i området!).

Buffémiddag serveras klockan 19.30 under restaurangens vasstak och inte ens då kommer man från den biologiska mångfalden. Härligt! Under middagen ramlar en geckoöddla ner på Jolas tallrik och under den timplånga måltiden – som förutom att den blir kulinarisk även blir entomologisk – ramlar det ner insekter på den vita

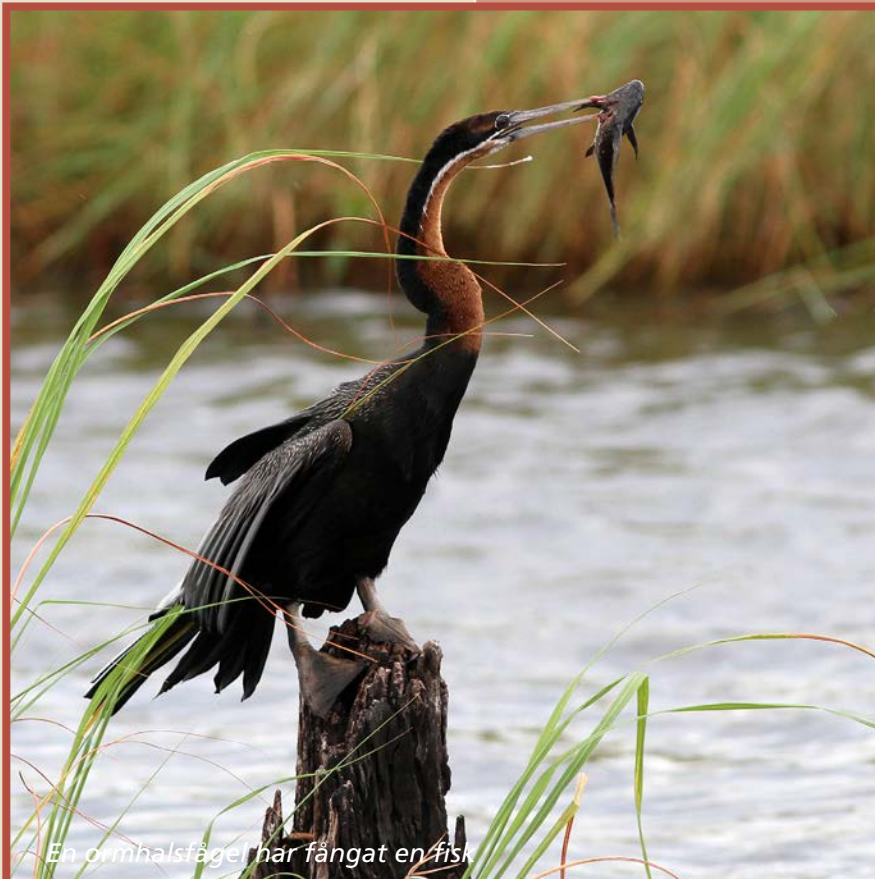
Skrikhavsörn (adult)

Lilac-breasted Roller (blåkråka) är Botswanas nationalfågel

En afrikansk jacana och en Slaty Eret

En ormhalsfågel har fångat en fisk.

bordsduken av minst ett tiotal olika arter. Vi äter förresten grillad kudu och impala; en förständig beskattning av bestånden gör detta möjligt! Under måltiden underhålls vi av några botwanska ungdomar som sjunger och dansar med stor inlevelse; vilket enormt tacksinne dessa människor har!

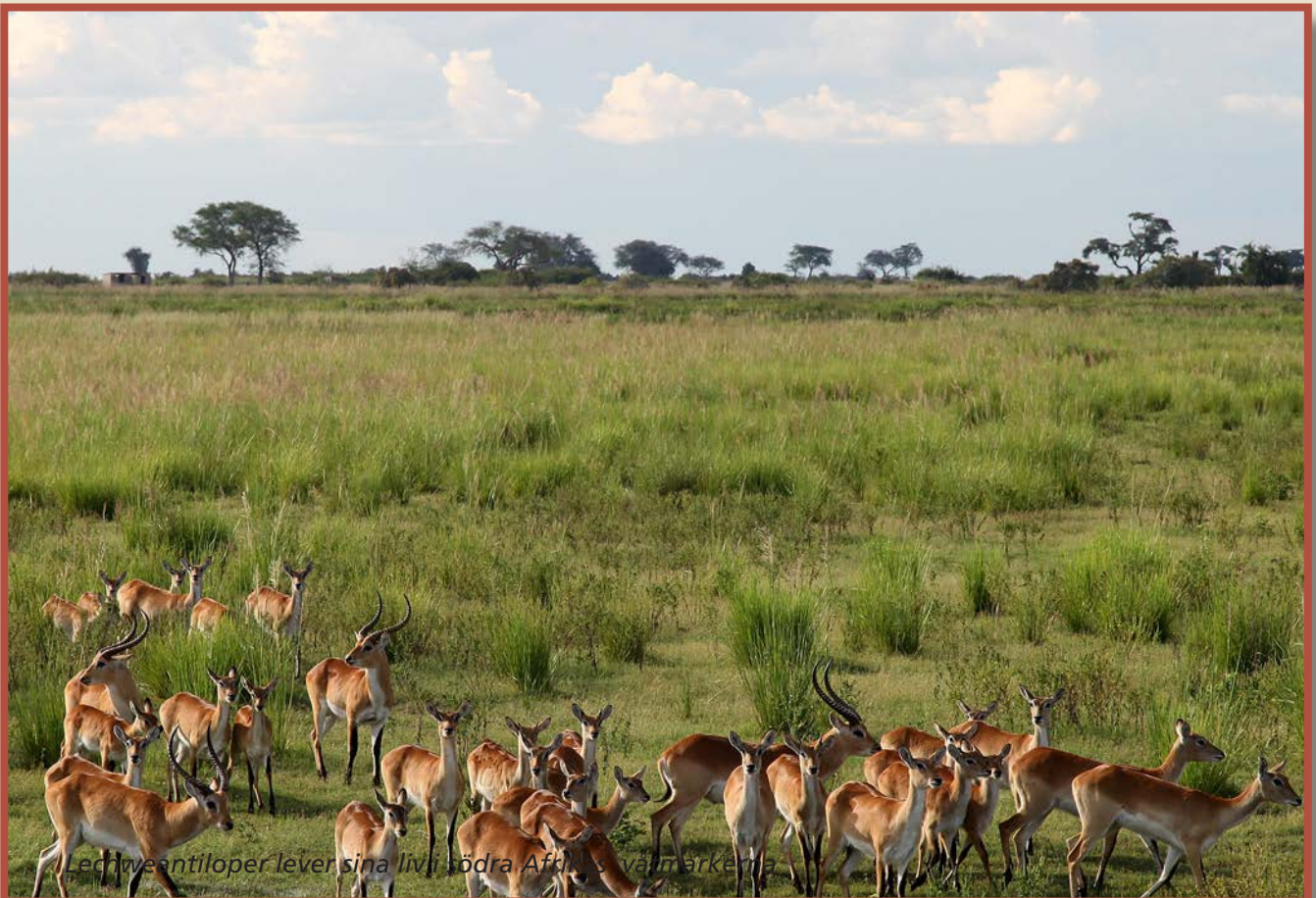
Efter en gin och tonic i baren längtar kroppen till sängen med myggnät och rena lakan. Luftkonditioneringen delar ljudkuliss med mullrande åska i fjärran och rummet är behagligt svalt.

Enligt vår guide Moses finns det cirka 250 fågelarter i norra delen av parken och totalt drygt 450 arter i hela Botswana. Under vår vistelse noterar jag drygt 100 arter jämte ett 20-tal, som jag inte maktade med att artbestämna.

En grupp flodhästar på bara några meters håll från vår båt

Dag 4 (15 februari)

Cape Turtle Dove

Rödnäbbad näshornsfågel

Jag väcks av en lätt uppskärnad hustru; en stor spindel sitter i taket på toaletten! Med stoiskt lugn bekämpar jag inkräktaren, dock efter det att den fotograferats! Var sak har ju sin tid!

I arla morgonstund åker vi på ytterligare en båttur ut i våtmarkerna i Chobe nationalpark. Från båtens tak har vi god utsikt över våtmarkerna. Det är stilla väder och behagligt ljummet i luften. Liksom igår är det gott om flodhästar och krokodiler. Vi stävar fram i kanten mellan fastlandet och våtmarken, där det växer en hel del höga träd, och vi noterar att hägrarna nu lämnar sina nattkvarter och flyger ut över våtmarkerna, flera flockar av babianer (*Chacma Baboon*) med sina människolika beteenden, en liten flock om 15-talet Banded Mongoose (mongos eller monguster) och en ensam nilvaran i toppen på ett avbrutet träd. Skrikhavsörnarna häckar i ett stort bo i ett träd bredvid stranden och far nu runt och skriker högljudd till varandra; hanen och honan kommunicerar flitigt med varandra. En liten krokodil försöker fånga en födosökande smedvipa men misslyckas, sin snabbhet till trots! Flera småflockar av de pyttesmå pygmégässen observeras.

Solen jagar bort den sista dimman över vattnet och vi stävar ut över de storslagna våtmarkerna. På vissa platser ligger flodhästarna i rätta flockar, överdragna av olika växter och liksom bara njuter av att finnas till. Vi ser några enstaka pukoantiloper i en spridd flock. Även denna art är – liksom lechweantlopen – knuten till våtmarker. Vi ser flockar av nilgäss och maraboustorkar. De sistnämnda är ”fula som synden”. Vackra däremot är några röda hannar av Red bishop, ett par malakitkungsfiskare och de vitkindade visseländerna. På vissa, högre belägna, delar ute i våtmarkerna växer glesa buskage; här hittar vi den stora Coppery-tailed Coucal. Det är ont om måsar och tärnor, så den enda arten vi noterar är skäggtärnor men dem är desto talrikare. Strax efter nio är vi åter på lodgen, äter frukost och går därefter på nya upptäcktsurer.

Vår lodge ligger alldeles i kanten av Chobe River och på gräsmattorna runt husen varnas för både krokodiler och flodhästar – och vi rekommenderas stor försiktighet om och när vi skall förflytta oss där under dygnets mörka delar! I dagsljus stöter vi på en liten familj med vårtvin som håller på att böka upp den fina gräsmattan. Under dagens hetta letar vi framgångsrikt fjärilar, trollsländor, steklar och blomflugor och vi lyckas även få bilder på grå geckoödlor och färggranna skinködlor. I ett litet skogsparti bakom Kasanes köpcentrum hittar vi den lilla vackra ljusblå Blue Waxbill, ett par Dark-capped Bulbul och en gyllengul Spectacled Weaver.

När hettan börjar ge vika vid 15-tiden är det dags för en ny safaritour med våra jeepar. Denna gång kommer vi in i parkens bästa delar, nämligen den del som vetter mot våtmarkerna och som även innehåller en del öppna, mer savannliknande områden. Ganska omgående upplever vi ännu ett ”gyllene ögonblick”, då vi på närhåll och i lugn och ro kan följa en elefantfamilj med unge som badar i en lerig vattenpöl. Tänka att få sitta på bara några meters håll och följa deras förehavanden – och utan att störa. I lerpölen går även drillsnäppa och Three-banded Plover.

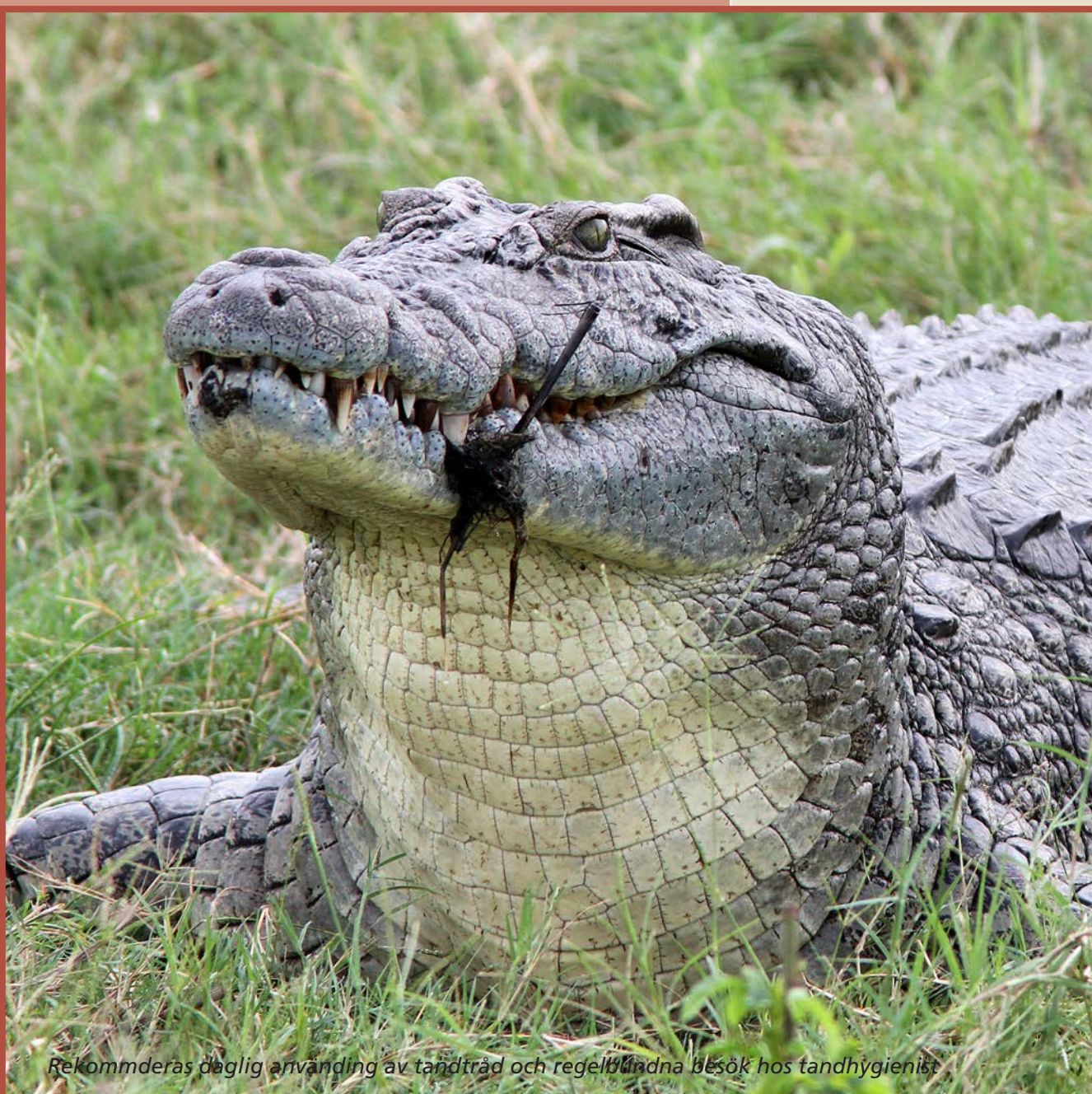
I detta område finns många döda träd, som reser sina knotiga grenverk mot himlen. Det är både elefanternas och skogbrändernas fel att det blivit så. Under torrperioden ringbarkar ofta elefanterna träden på jakt efter föda och lämpliga näringsämnen och under samma period drar ibland skogs- och gräsbränder över området. Träden tjänstgör nu som utsiktsplatser för gamar, skrikhavsörnar och näshornsfåglar. Idag ser vi även en liten flock med ståtliga stor kuduantilop (Great Kudu), stora blandflockar med impalor och babianer och en hastig skymt av en undflyende hireoglyfantilop (Southern Bushbuck). Den sistnämnda ytterst ovanlig vid den här tiden på året. Nere mot våtmarken till ser vi hur en nilvaran kalasar på dyngbaggare i en stor elefantspillning – Den enes bröd, den andres död, som det brukar heta! Här nere hittar även Moses färskas spår efter vildhundar, en art som fortfarande är relativt vanlig i detta område men som ofta är svåra att få syn på. Ute över våtmarkerna ser vi idag stora elefantflockar som drar runt, liksom enstaka afrikanska bufflar och några små flockar av giraffer.

Av fåglar noteras bl a smedvipor, Lilac-breasted Roller, övervintrande törnskator (både han- och honfåglar), flockar av hjälmpärhlöns och Red-billed Spurfowl. Eftersom man har kommunikationsradio i jeeparna, får vi reda på att en flock le-

jon upptäckts längre ner i parken. Vi ger oss skyndsamt av mot platsen och har turen att komma fram i tid. Åtta lejon ligger glest utspridda i det höga gräset och dåsar i eftermiddagshettan. Efter ett tag reser sig den ledande honan och ger sig sakta av. De övriga följer hennes exempel. Vi ser att några av djuren är rejält magra. Moses menar att under regnperioden är deras bytesdjur i bästa skick – och därmed svårångade, vilket gör att detta ofta är lejonens svåraste tid. När lejonflocken rör sig stannar giraffer och antiloper upp och följer deras väg med observanta ögon. Skymningen är på väg och lejonens jakttid står för dörren.

Eftersom vi nu är långt inne i parken och måste - enligt bestämmelserna - vara ute ur parken senast före mörkrets inbrott, blir det en hastig färd tillbaka; "Safari-rallyt" får plötsligt en ny mening för mig! Vi hinner dock och när vi lämnar parken har mörkret nästa kommit. I vägkanten strax utanför porten till nationalparken upptäcker den skarpögde Moses en ung lejonhane och på andra sidan vägen hans syster (lejonets alltså!). Tur att vi inte gick hem från parken! En fantastisk dag är tillända!

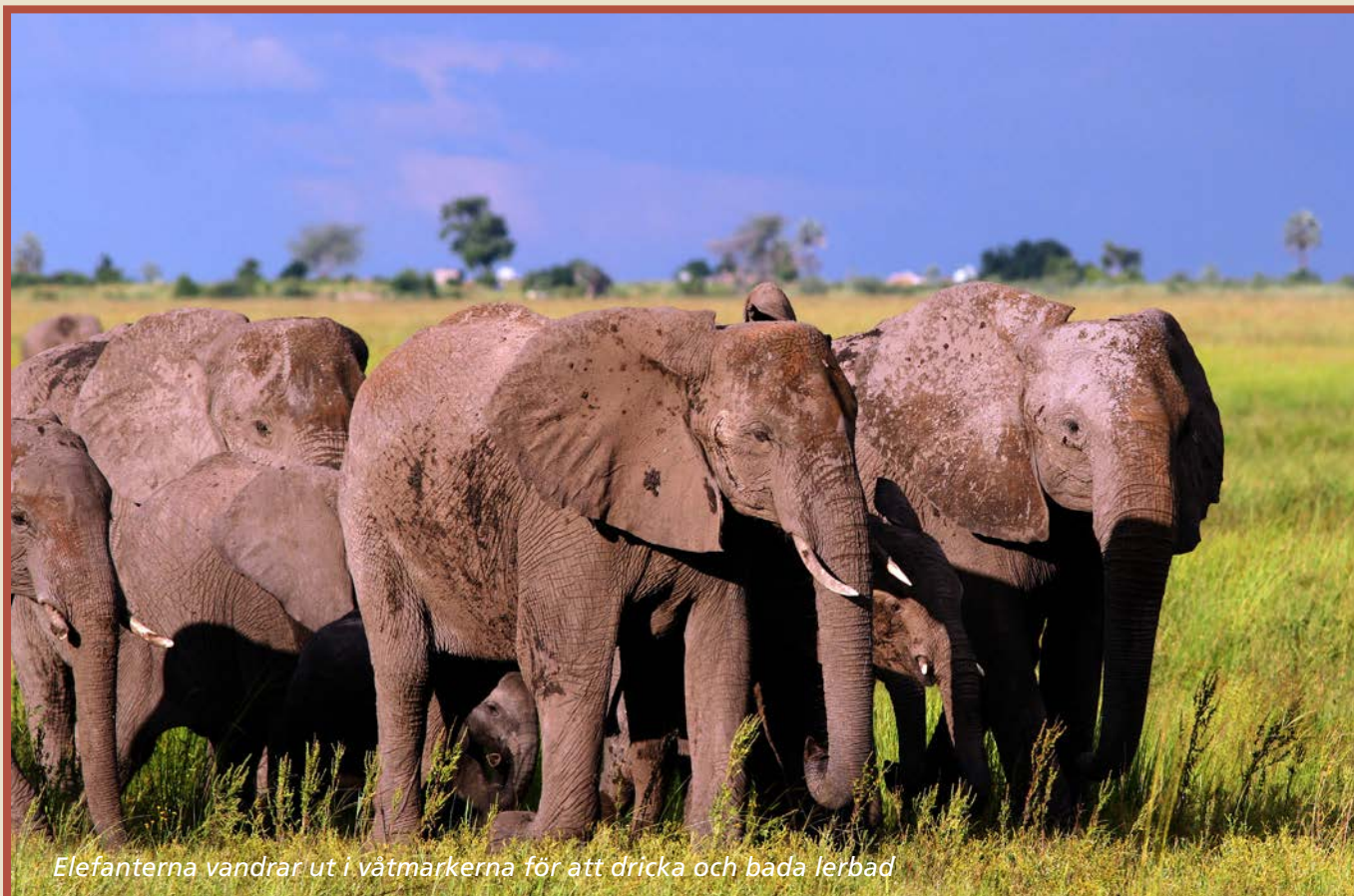
I den här delen av nordvästra Botswana möts fyra länder; Namibia, Zambia, Zimbabwe och Botswana samt tre stora floder: Zambesifloden, Linyantifloden och Chobefloden.

Rekommderas daglig användning av tandtråd och regelbundna besök hos tandhygienist

En ståtlig tjur av stor kuduantilop med tillhörande gulnåbbade oxhackare

Elefanterna vandrar ut i våtmarkerna för att dricka och bada lerbad

Pep-talk: Lejonen lägger upp strategin inför nattens jakt

Impalaantiloperna är några av savannens vackraste djur; eleganta och vindsnabba

Southern Grey-headed Sparrow

Arrow-breasted Babbler

Karminbiätare inne i staden Kasane

Safari Arkiv Redigera Innehåll Historik Bokmärken Fönster Hjälp

Botswana Tourism Organisation

http://www.botswanaturism.co.bw/

Q botswana

Home Where to Go What to Do Where to Stay Flora and Fauna Visitor Information Publications Botswana Tourism Media & Trade

Welcome to Botswana | Going Green | Share your Experience | Events | Photo Gallery | Links | Contact Us

botswana
tourism

Welcome to Botswana's Official Tourism Website...
Bushmen | KGALAGADI CENTRAL

MAPS →

where to go...
Experience the stunning beauty, the unimaginable vastness, the isolation and other-worldliness, the astoundingly prolific wildlife of the best kept African secret - Botswana.
GET THERE... →

what to do...
Whether your thing is safaris, mokoro rides, hunting, elephant riding, quad biking, fishing, 4x4 off-road adventures you are sure to make the best of your stay in Botswana.
SEE ACTIVITIES... →

where to stay...
Botswana offers the traveler a choice of accommodation options from top class hotels, luxury lodges and safari camps, to budget guesthouses and camping grounds.
CHECK IN... →

Weather

Travel Companion
The definitive travel guide to Botswana.
READ MORE... →

Photo gallery

• Your Destination... **Keatagadi Transfrontier Park**

BOTSWANA

- en presentation

1 SEK = 1 pula

Sidan 16

Botswana blev självständigt 1966 efter att tidigare ha varit det brittiska protektoratet Bechuanaland. Före självständigheten var det ett av världens fattigaste länder, men har senare haft en betydande ekonomisk tillväxt. Man fann bl a stora tillgångar av diamanter.

Landets befolkning uppgår till drygt 1,8 miljoner, vilket ger en befolkningstäthet som kan jämföras med Islands (3 invånare per kvadratkilometer). Kalahariöknens upptar nämligen en stor del av landets yta.

Botswana är hårt drabbad av hiv/aids, uppskattningsvis 24% av befolkningen är smittad. Under senare år har man kunnat köpa in olika bromsmediciner, som något förbättrat den annars helt akuta situationen. Cirka 35% av befolkningen är under 15 år!

Hälften av befolkningen bekänner sig till inhemska religioner medan den andra hälften är kristna.

Landet har två officiella språk: engelska och setswana.

Botswana räknas som en av de ekonomiska framgångshistorierna i Afrika, och landet har haft en formidabel ekonomisk tillväxt sedan självständigheten, med överskott i handelsbalansen med utlandet. Tillväxten i genomsnitt var över 9% per år från 1967 till 1999. Under denna tid har landet förvandlats från ett av världens fattigaste till ett medelinkomstland. Diamantutvinningen, som drivs av det sydafrikanska bolaget De Beers, är den största anledningen till utvecklingen, och fin står diamanterna för en tredjedel av BNP och 70% av exportinkomsterna.

Botswana har troligen Afrikas största kvarvarande bestånd av savanndjur, och flera områden är avsatta som nationalparker. Turistnäringen är väl utvecklad.

Botswanas klimat är halvtorr och subtropiskt och med en regnperiod från november - mars.

När vi vaknar idag märker vi att kranvattnet är brunt som flodvattnet; hela Kasane med omkringliggande lodger har problem med vattenförsörjningen. Det hindrar oss dock inte ifrån att fara på "game-drive"; redan klockan 05.30 ger vi oss av.

Vi väljer att köra i gränsområdet mellan våtmarkerna och savannen, ser solen gå upp i öster och hör alla ljud från sjungande fåglar och insekter. Vi ser färska spår av vildhundar, och Moses menar att det är just i dessa områden man har största chans att se dem. Vi frågar även efter gepard och Moses svarar att de huvudsakligen håller till avsevärt längre söderut nu under regnperioden.

Av nya fågelarter noteras bl a pyttesmå dvärgbjätare, Crested Francolin, White-browed Coucal, två gökararter: Levaillant's Cuckoo och Jacobin Cuckoo och stora Spur-winged Goose. Vi ser stora flockar med impalor, ofta i sällskap av babianer; tror att de hjälper varandra med vakthållningen. Och just i detta område är det viktigt att vara observant; en ny lejonflock med tio individer håller till här. Vi ser en gammal lejoninna och ytterligare en individ, övriga ligger ner dolda av det höga gräset. Nu på dagen lär det inte vara lönt för dem att jaga, därtill är bytesdjuren för snabba och i för bra kondition.

När vi avnjuter "a nice cup of tea" på en rastplats inne i parken noterar vi överflygande papegojor med artnamnet Meyer's Parrot och en stor flock babianer, som vandrar runt bland oss. Man känner sig verkligen i Afrika! Innan vi lämnar denna del av parken, där land möter våtmark, hinner vi med att se en gigantiskt stor elefanthanne, ett flertal flodhästar, några flockar giraffer och enstaka vattenbockar samt en flock med kvicksilversnabba Banded Mongoose. Därefter ger vi oss av till den del av parken som ligger öster om landsvägen. Här är skogen, ofta med teakträd, betydligt tätare. Vi ser några sabelantiloper och en Martial Eagle (stridsörn) som fångat en nilvaran. Det sistnämnda uppträckte jag först när jag kom hem och skulle behandla mina bilder.

Vi återvänder till vår lodge, äter frukost och går sedan en promenad in i Kasane.

Dag 5 (16 februari)

Stridsörn med en nilvaran

Anna och våra tre guider

De väldiga elefanterna tar förvånansvärt lite notis om vår närvaro

Tistelfjäril

Det verkar vara ett välordnat samhälle med polisstation, sjukhus och små bostadshus. Bilparken är modern och vägarna förhållandevis bra. Många av människorna vi möter hälsar artigt på oss. Under vår vandring ser vi en tistelfjäril; samma art som hemma hos oss – just tistelfjärilen är en av världens mest spridda fjärilsarter! Vi noterar även en bulbyl: Dark-capped Bulbul.

Eftermiddagen ägnas ett besök vid ett rehabiliteringscenter för skadade djur. På vägen dit ser vi en väldigt tjur av stor kuduantilop, som jag lyckas få en bra bild av.

Väl där får vi en intressant introduktion då det gäller Afrikas ormar. I olika terrarium förvaras både giftiga och ofarliga ormar. Vi blir presenterade för svart mamba, en av Afrikas mest respektingivande ormarter, både avseende storlek och giftighet. En fullvuxen mamba kan resa sig upp i en människas storlek och den kan vara mycket aggressiv i sitt huggbeteende. Namnet "svart" har den fått av att dess gap och svalj är svart, ormen i sig själv är mörk och lite silverglänsande. Passagerarna i en av våra jeepar får se en vild svart mamba under en av våra turer. Vi noterar då att våra guider har stor respekt för ormarna. Vi blir även presenterade för Afrikas kanske farligaste orm, puffadern. Mest för att den både är extremt giftig och för att den är "trög" och därför inte flyr undan lika lätt som andra ormar. Av övriga giftormar ser vi den trädlevande boomslang och några arter kobror. I ett av terrarierna fiskas det upp en vacker klippyton, som vi alla får känna på och olika, ofarliga trädormar.

Inom centrat har man även ett antal djur på rehabilitering, exempelvis en tornuggla (tyto alba, samma art som hemma hos oss), en flock mongoser, landssköldpaddor och några papegojarter. I centrets trädgård noteras även friflygande solfåglar (Amet-hyst Sunbird) och glansstarrar (Greater Blue-eared Starling). Men bäst av allt – en livs levande kameleont. En ljusgrön, underbar liten individ med en längd av drygt 10 cm. Vi sätter den på lite olika underlag, för att se om den responderar på underlagets färg men resultatet är magert. Äntligen fick jag se en kameleont!

Snålskjuts på mamas rygg!

Impalaantloperna betar i lugn och ro

Den älskliga lilla kameleonten, så udda i sitt utseende och med ögon som spretar åt alla håll!

Lejoninnan spejar ut över sina jaktmarker - hennes tid kommer med mörkret

Dag 6 (17 februari)

Den s k Caprivi Strip är en 45 mil lång landremsa, som den tyske förbundskanslern Leo von Caprivi, ockuperade för att göra det möjligt för tyskarna i Namibia att - via Zambesifloden - ha kontakt med sin koloni i Östafrika (nuvarande Tanzania). Området utgörs av vidsträckta våtmarker.

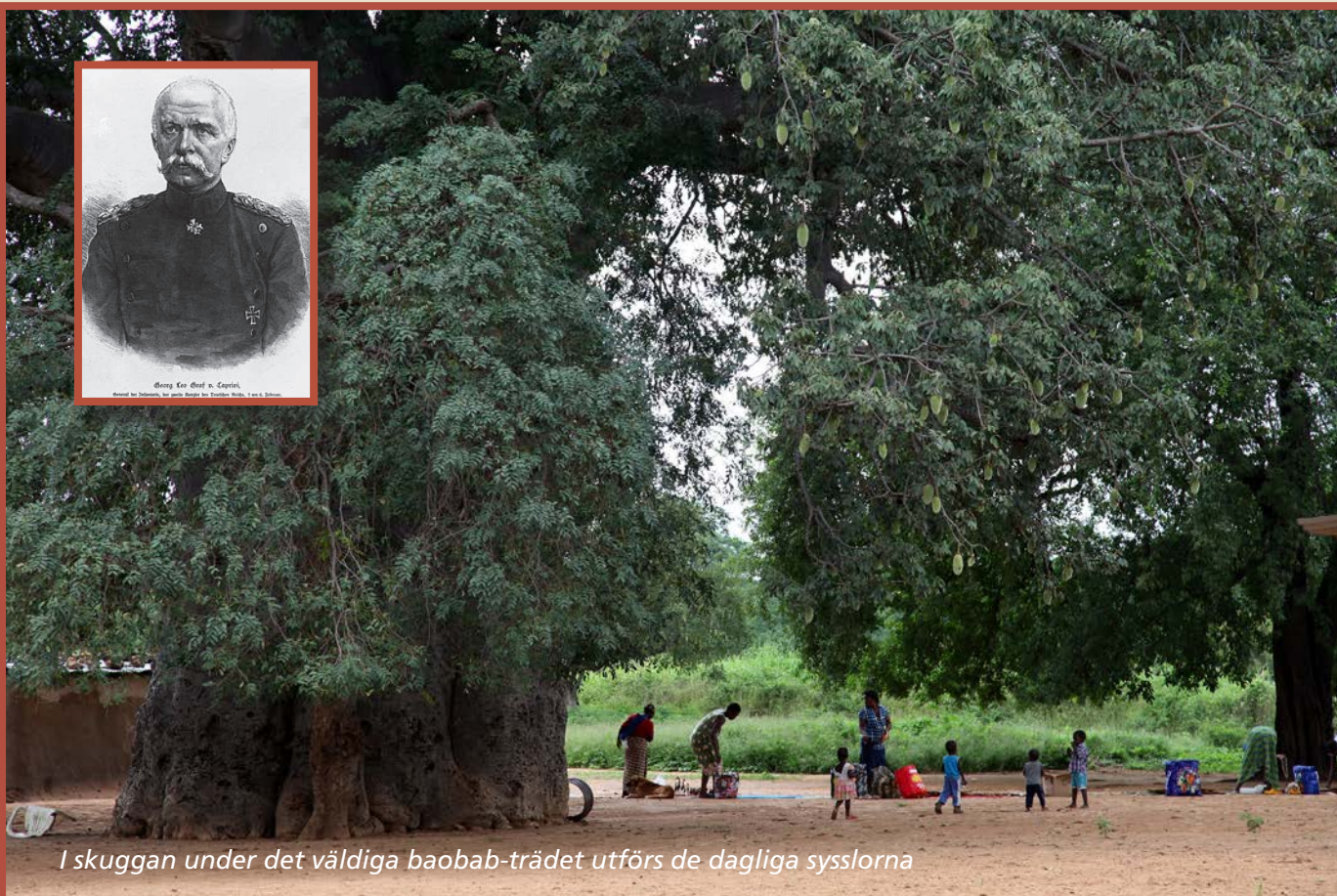

Vi utnyttjar de svala morgnarna för utflykter. Av den anledningen ger vi oss tidigt av mot dagens utflyktsmål, nämligen en av byarna i Namibia inom de s k Caprivi Strip. Med båt beger vi oss av till Botswanas tullstation, får stämpel i passet, och kan så resa över Chobefloden till **Impalilaön**. Resan bjuder på jättekungsfiskare, gråfiskare och skäggtärnor samt pygmégäss och ormhalsfåglar. Väl i land på andra sidan floden, vandrar vi upp till Namibias tullstation och får nya stämpel i passet. Jag får bilder på en sjungande, liten cisticola men ger upp artbestämningen, då de är väldigt lika och det finns många arter.

Ön Impalila innehåller idag 49 olika, små byar. Vår lokale guide är entusiastisk och håller oss samman med käcka tillrop som "Hallo guys!". Det kan behövas då vi nu förflyttar oss fram längs en mycket lerig stig. Men varför gå i lera och sörja när man kan ha det livat och glatt, undrar vi lite till mans! Han berättar dock mycket initierat hur man fortfarande använder naturmedicin, framhåller bl a Mopaneträdets läkande egenskaper och dess höga proteinhalt. Något som även elefanterna känner till. Efter en dryg halvtimme kommer vi fram till hans by. Med stolthet berättar han om byn Kabobo. Idag hyser den endast 17 invånare med hövding och medicinman. Marken är rensad från all vegetation och rensopad; det är mycket prydligt. I kanten av byn tronar ett jättelikt baobab-träd som sannolikt är flera tusen år gammalt. Dess väldiga krona ger behaglig skugga varma dagar.

Han berättar att barnen endast stannar hos sina föräldrar fram till 4-5 års ålder, sedan lämnas de över till mor- eller farföräldrarna alternativt moster/faster. Där stannar de till vuxen ålder. "That's our culture", lägger han till. Föräldrarna utser vanligtvis mannens fru och mannen måste betala hemgift i form av boskap; ofta 8-9 kor för en fru. En ko värderas till cirka 500 pula. För några år sedan drog myndigheterna in vatten till byn, då för många människor dödades av flodhästar och krokodiler när de skulle hämta vatten i floden. Vi ser faktiskt färskas flodhästspår strax utanför byn och det är inte så konstigt då vi har Chobefloden på ena sidan av byn, och Zambesifloden på den andra. Vi besöker ett hem, som omgärdas av ett

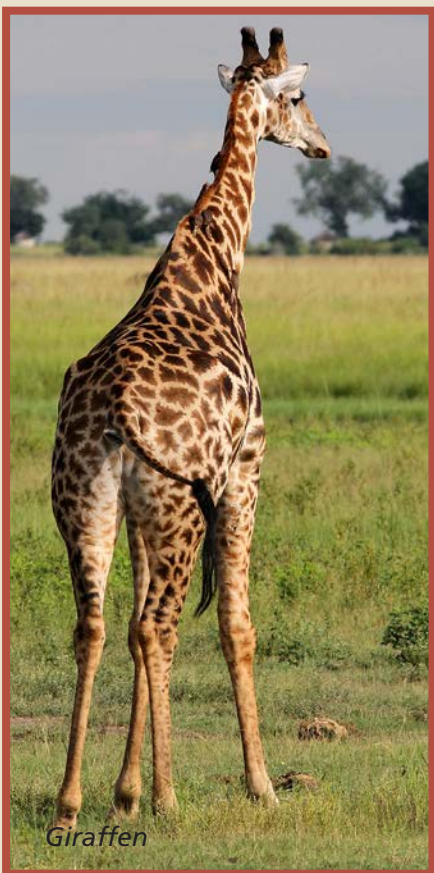
I skuggan under det väldiga baobab-trädet utförs de dagliga sysslorna

På innergården tar man hand om skörden av någon slags ärtor

Monarkfjäril

Giraffen

vass-staket, standarden är låg men det är rent och prydligt. Husfruarna sitter och sorterade torkade ärtor, och barn och hundar leker med varandra. Köket är mycket enkelt och finns alltid utanför hyddorna.

Byns kor är under natten samlade i en inhägnad av taggiga buskar, och betar endast dagtid ute på ängarna under låga träd. Byborna har tillverkat vackra skålar och korgar, som vi gärna köper med våra botswanska pula eller amerikanska dollar. De är verkligen skickliga hantverkare.

Vi tar farväl av människorna, vandrar åter mot Chobefloden, stämplar våra pass och tar båten till Botswana. Väl där måste vi återigen trampa i en vätska som bekämpar mul- och klövsjuka.

Under eftermiddagen gör vi en ny "game-drive" i Chobe nationalpark. Vi ser bl a ett kadaver av en antilop, som en flock vildhundar slagit under natten. Nu är allt kött borta och flugor och steklar kalasar på resterna och någon enstaka gam sitter i de omgivande träden. Ett mycket spännande möte med två unga elefant-tonåringar, resulterar i oförglömliga elefantvrål och en imponerande styrkedemonstration från deras sida. De är verkligen inte att leka med men våra guider är vana och hanterar situationen professionellt. Vi ser ungefär samma däggdjurs- och fågelarter som tidigare. Nya är dock den ståtliga Saddle-billed Stork (sadelnäbbstork tror jag den heter på svenska) och en fin blandhjord med stora elandantiloper och strimmiga zebbor. Vi ser dem dock på relativt stort avstånd innan de försvinner in i den täta vegetationen. En liten flock med vackra sabelantiloper avslutar den trevliga eftermiddagsturen i parken.

Kvällen blir stjärnklar och omgivningen runt lodgen är insvept i en imponerande ljudkuliss av fåglar, grodor och insekter. Med en liten handhållen ljudinspelare samlar jag in dessa exotiska ljud.

Sabelantiloper

Dvärgbiätaren är en pytteliten fågel, inte stort större än en blåmes

Elefantens hud är fårad av ålder och väderlek

Dag 7 (18 februari)

Koritrappen på vingar

Denna dag väntar en 10-11 timmar lång safaritur med jeeparna. Vi reser iväg redan kl 08.00 och börjar med att besöka den östliga delen av parken – och då med syftet att hitta hjorden med elandantiloper och zebror som vi såg igår. Vi reser genom ett landskap med riklig undervegetation och glest med skog. På vissa ställen finns så här års mindre vattenhål. Det är dock inte gott om djur; vi ser enstaka vårtsvin, elefanter, giraffer, sabelantiloper och Steenbok. Av fåglar noteras några flocka med White-crested Helmet Shrike, Red-crested Korhaan, den stora Koritrappen (som vi även ser flygande), tre Ground Hornbill, den säregna rovfågeln gycklarörn (med en mycket speciell siluett) och vitryggig gam samt de pyttesmå Amethyst Sunbird. I en torraka sitter ett 100-tal ladusvalor. Övriga övervintrarare är europeisk blåkråka och törnskata.

Vi kör över mot den sida av parken som vetter mot våtmarkerna. Här äter vi lunch och njuter av att vara i Afrika. Det gäller ju att verkligen sätta värde på de riktiga äventyren! På någon meters håll från vår matplats sitter en Yellow-bellied Greenbul, helt utan rädsla för oss.

Om förmiddagen var lite fattig på större djur blir eftermiddagen dess motsats. Vi ser en stor flock om cirka 130 afrikanska bufflar, flera stora flockar med impalor, flockar av elefanter och giraffer. De två sistnämnda arterna uppehåller sig ute i de vidsträckta våtmarkerna. När ett åskoväder drar in under sen eftermiddag förflyttar de sig skyndsamt in mot den skyddande skogen. Av fåglar noteras två Hammerkop på nära håll, liksom fyra Long-tailed Paradise Whydah och två flockar med Grey Go-away Bird. I eftermiddag känns det verkligen som vi är i det riktiga Afrika! Det är också betydligt fler gamar än vad vi sett tidigare, förutom vitryggade även kappgamar.

Vid 17.30 tar vi paus och dricker en väl kyld Coca cola – några babianer parar sig oblygt några meter från oss och några White-fronted Bee-eater seglar i luften på insektsjakt ovanför våra huvuden. Under pausen pratar vi med vår guide som berättar att när parken etablerades 1967 fick en del människor flytta ut från parken. De hade bl a varit sysselsatta med att avverka den teaskog som fanns – och fortfarande finns – i området. Han berättar även att man tidigare haft stora problem med tse-tse-flugor i området men att man nu bekämpat dem.

Vi återvänder mot vår lodge, drabbas av ett rejält åskoväder men skyddas väl av utdelade ponchos. Väl uppfräschade av regn och fartvind återvänder vi med lätt mörade skinkor till vårt "hem"!

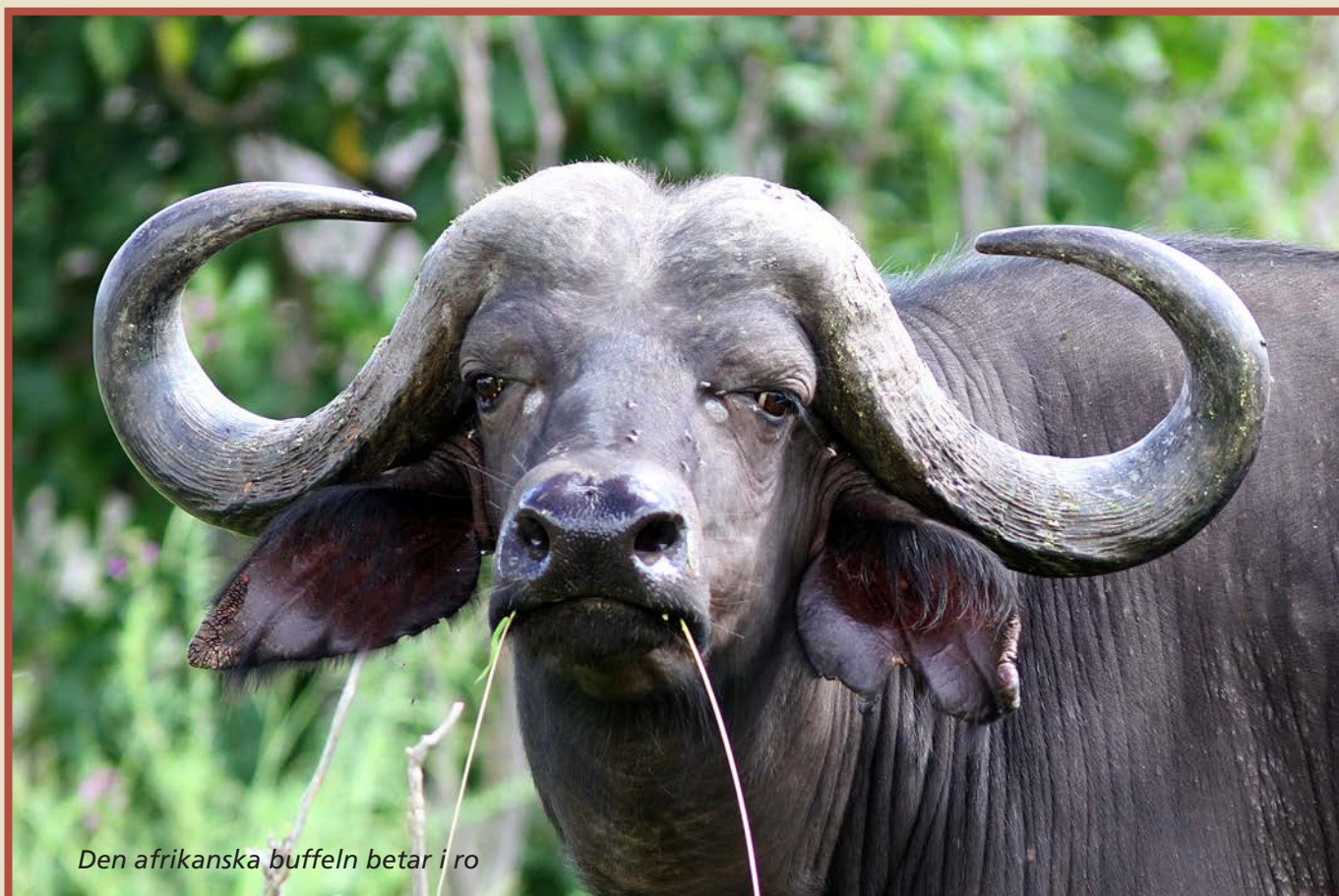

Spörrvingegås - en kraftig gåsfågel

Girafferna - i olika färgvarianter - drar sig undan det annalkande ovädret

Den afrikanska buffeln betar i ro

White-fronted Bee-eater

två märkliga hägrar; Hammerkop (för deras utseendes skull)

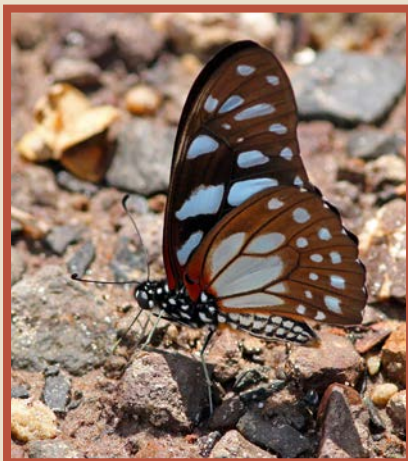

Yellow-bellied Greenbul

Ground Hornbill gömmer sig i den täta markvegetationen

Dag 8 (19 februari)

Idag är det söndag. Vi har något av en sovorgon och äter inte frukost förrän en bra stund efter klockan 8. Klockan 9 börjar gudstjänsten i den apostoliska kyrkan, som ligger bara några hundra meter från vår lodge. Den apostoliska kyrkan är en gammalkatolsk kyrka, och en av ett flertal andra kristna kyrkor i Kasane. När vi kommer in i kyrkan hälsas vi välkomna av prästen. Kyrkobesökarna anländer familjevis i moderna bilar och snart är kyrkan fylld av ett 80-tal besökare. Det är ett ljust kyrkorum med ett stort, gyllene kors på den vita fondväggen och i taket surrar ett flertal fläktar. Deltagarna är allt från livliga barn till lätt handikappade äldre och körsången låter stark och vackert. Vi sitter med under del av gudstjänsten, lyssnar på psalmsång, bön och predikan.

På kyrkbacken, efter gudstjänsten, talar vi en stund med den trevlige prästen och en kvinna i 40-årsåldern. Utanför passerar ett gäng babianer, till ungarnas glädje, och på telefonträdarna sitter välkänd gråsparv och vackra Red-breasted Swallow och karminbiätare. Vi förstår att botswanierna är stolta över sitt land, över sin kloke president och över vad man åstadkommit då det gäller samhällsbygget. Sjukvården är nästintill gratis men det finns ännu ingen sjukförsäkring eller arbetslöshetskassa. Man har även ett lågt skattetryck, då diamantutvinningen står för merparten av inkomsterna i statskassan.

Efter besöket i kyrkan vandrar vi ner till köpcentrat, ser en bönsyrsa i ett buskage, innan vi till följd av en regnskur får leta oss tillbaka till lodgen. Vi får veta att några sett en gammal lejonhanne långt ner i nationalparken under morgontimmarna igår.

Vid 15-tiden är det dags för sista turen i Chobe nationalpark. Moses lägger ner hela sin själ i att försöka leta upp en leopard åt oss men trots idogt arbete går han bet. Leopardar är ju inget man kan räkna med att få se, utan får mer ses som en trevlig "bonus"! Vi ser ungefär det vi sett tidigare dagar. Den stora bufelhjorden (130 individer) har nu vandrat ut i våtmarkerna och delar på utrymmet med födosökande kohägrar. Nya fågelarter blir bl a Green Wood-Hoopoe och White-fronted Bee-eater. Båda arterna kommer vi nära, så jag kan ta goda bilder. Eftermiddagen slutar med hållande regn och kraftig vind – impalorna vänder rumporna mot vinden och regnet för att göra det mer uthärdligt, och vi plockar på oss de funktionella regnponchos.

Klockan 19.30 är det avskedsmiddag, denna gång på en båt ute på Chobefloden. Vi bjuds på en delikat måltid med vin och vi passar samtidigt på att tacka av vår trevliga och duktiga guide, Anna, och vår tre skickliga guider Obi, Laki och Moses.

Jag avslutar kvällen med att fotografera insekter runt lodgens många lampor (nattflyn, gräshoppor och gekoödlor).

Geckoödlor - flugornas fiende

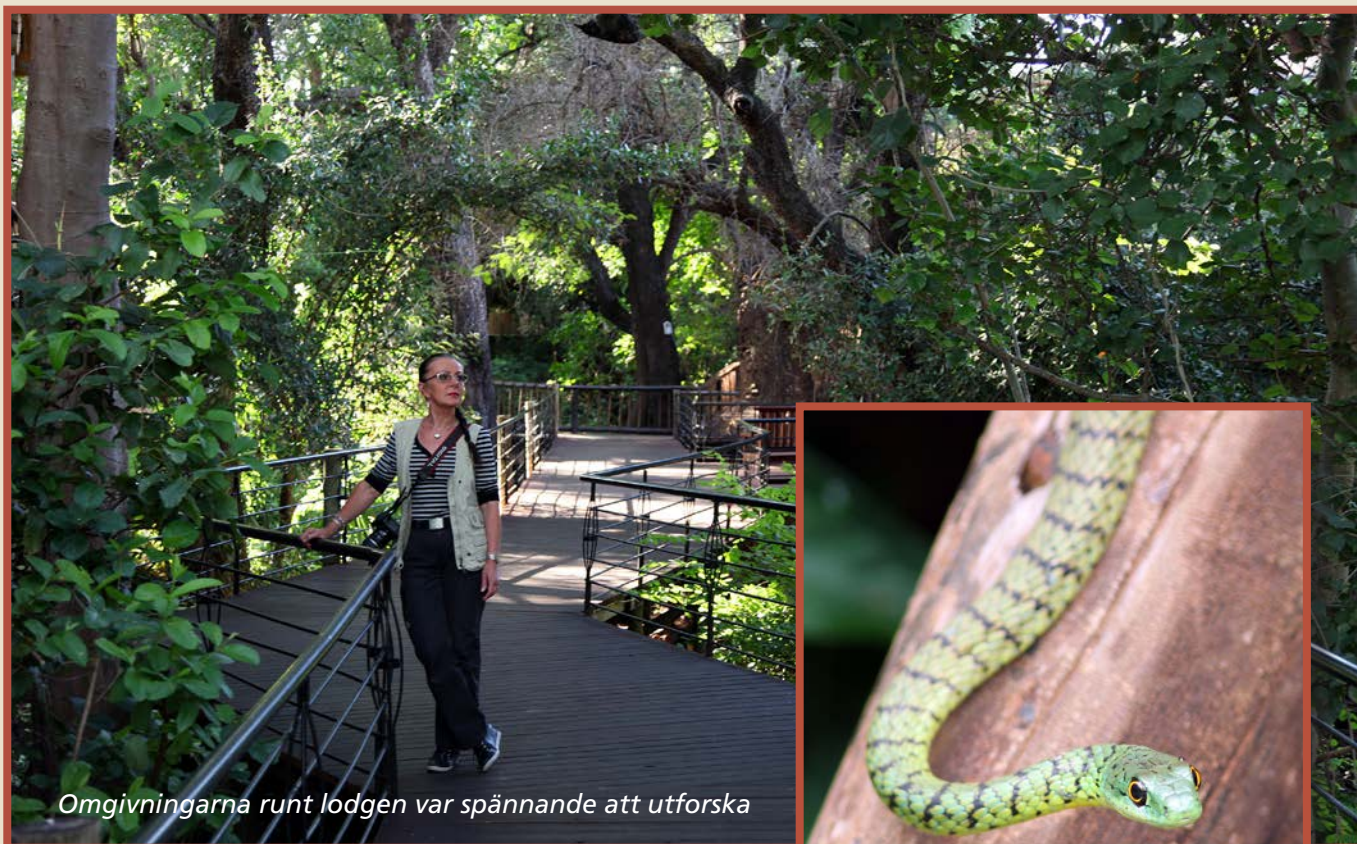

Den fule maraboustorken - Hur blev den chokoladfabrikens logotype?

Omgivningarna runt lodgen var spännande att utforska

Den heter Grey Go-away Bird efter sitt läte

En stort hjord om 130 afrikanska bufflar betade i våtmarkerna

Övervintrande bivräk

Jola njuter av värmen

Red-crested Korhaan i hög vegetation

Karminbiätare i regn

Thomas planerar dagens utflykt

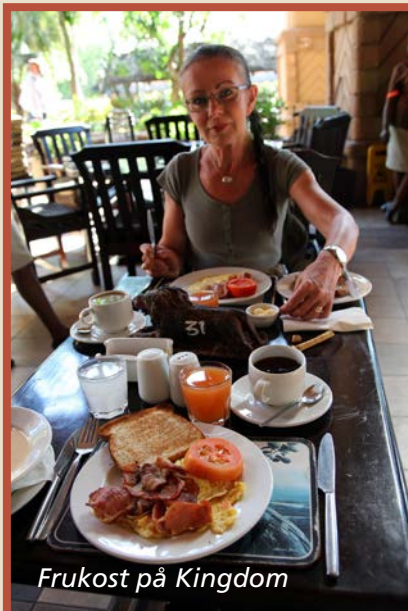

Chobe Nationalpark; området mellan torrt och blött

Dag 9 (20 februari)

Zimbabwe är ett land som för närvarande balanserar på ruinens brant till följd av president Mugabes politik att kasta ut vita jordägare ur landet. Från att tidigare varit södra Afrikas kornbod, är man numera tvungen att importera det mesta. Landets valuta är utsatt för hyperinflation och har upphört att gälla. Istället är man hänvisad till USD eller euro.

Frukost på Kingdom

Idag är det dags att lämna Botswana; väckning kl 6, frukost kl 7, väskorna packade kl 8 och bussen avgår kl 9. Vi lämnar – inte utan saknad – vår trevliga lodge och reser mot gränsen till Zimbabwe. Vid 10.30-tiden passerar vi gränsen efter ytterligare några stämplat i passen.

Klockan halvtolv är vi framme i **Victoria Falls**, skiljs från de övriga medresenärerna; de flesta åker nu hem, medan några åker till Kapstaden och Jola och jag stannar kvar i Zimbabwe ytterligare några dagar – och då tillsammans med Anne och Henric Amneus. Vi bor på Kingdom Hotel och paret Amneus på anrika Victoria Falls Hotel.

Vi gör oss hemmastadda på ett mycket intressant lyxhotell, invigt 1999 av president Mugabe och föreställande hur man tänker sig "Great Zimbabwe", den enda kända högkulturen söder om Sahara. Vi får ett fint rum med utsikt över en sjö och med vajande palmer utanför balkongen. Palmseglare och Red-winged Starling noteras omgående.

Vi äter lunch på en restaurang vid namn **Mama Africa**, där man serverar vanlig afrikansk husmanskost. Det smakar alldeles utmärkt och maten serveras i skållheta små järngrytor, vilket minskar risken för magsjuka avsevärt.

Under eftermiddagen gör vi en tur till anrika kolonialhotellet **Victoria Falls Hotel**, byggt av engelsmännen. Först i syfte att vara bostäder åt de som byggde järnvägsbron över Viktoriafallens katarakt och sedan som ett lyxhotell för de som kom med postflyget eller med järnvägen. Hotellet är stilrent och vackert med sina vita fasader. Utsikten över järnvägsbron och det brusande fallet är bedårande! Vi avnjuter traditionell "afternoon tea" i skuggan på altanen. Av fåglar noteras den väldiga Trumpe-ter Hornbill och en skäggök vid namn Black-collared Barbet.

Dagen avrundas med ett besök på "systembolaget", vars inköp avnjuts i stillhet på den sköna balkongen; ett musserande, vitt vin från Sydafrika, som smakar riktigt gott. I bakgrunden hör vi bruset från det väldiga Victoriafallet.

Dags för reorganisering och att hämta nya krafter; Vi sover tretton timmar i sträck och det är precis vad vi behöver!

Lunchen hos "Mama Africa" smakade utmärkt

Kingdom Hotel at Victoria Falls

Det anrika Victoria Falls Hotel, byggt under 1900-talets början och samhällets äldsta byggnad

Dag 10 (21 februari)

Ståndsmässigt afternoon tea

Något galet?
Johnsson utan kamera???

The Kingdom at Victoria
Falls, 1 Mallet Drive, Vic-
toria Falls, Zimbabwe
+263 13 44275
pacro@africansunhotels.
com

Idag vaknar vi som "pånyttfödda" och med nya krafter. Vi äter frukost i den imponerande matsalen och skådar samtidigt fåglar på närhåll: rödvingade glansstarar, glasögonvävare, afrikansk sädesärta och Red-capped Bulbul, liksom några markattor som är inne och själ bröd i matsalen.

Vi gör återigen i en promenad till Victoria Falls och möts av enträget tiggande försäljare. De är bedjande och bittra i sina försök att sälja olika souvenirer. Och det får man ha all förståelse för i ett land där deras egen valuta kraschat (nu nyttjas istället US dollar eller euro) och där arbetslösheten ligger på över 50%. De säljer bl a sina egna pengar (zimbabwiska dollar) som souvenirer och jag köper några sedlar där några av sedlarna har valörer på upp till 50 miljarder zimbabwiska dollar (!). Ett resultat av en katastrofal hyperinflation.

På hotellet träffar vi Anne och Henric, och i skuggan på altan bjuds vi på dryck och ett trevligt samtal. Jola och jag beslutar oss för att gå ner och titta på den storslagna ravinen som meandrar fram efter själva vattenfallet. På vägen dit ner får vi följa med synnerligen påträngande försäljare.

Utsikten över ravinen är mäktig, i fjärran spänner järnvägsbron sin båge högt ovan floden och i själva ravinen noteras skrikhavsörn, europeiska biätare och likaledes europeiska tornseglare, liksom alpseglare, klippsvalor och en liten seglare vid namn Little Swift. Härifrån kan man – om modet står en bi – hoppa bungy jump. Det modet har vi inte idag – och inte längre fram heller för den delen!

Vi äter en härlig kycklingsallad på Kingdom Hotel och njuter av maten, den kalla ölen Zambesi och närheten till naturen och – faktiskt – den behagliga värmen (trots att det är över 30 grader varmt!).

Under sen eftermiddag gör vi en utflykt med båt på den väldiga **Zambesi River**. På ena sidan Zimbabwe, på den andra Zambia. Vi bjuds på kalla drycker och snacks och upplever en synnerligen avkopplande tur. Några Trumpeter Hornbill korsar floden, liksom ett flertal Wire-tailed Swallow. På strandbrinken ligger några riktigt stora nilkrokodiler och lite varstans dyker flodhästarna upp. Det är gott om våtmarksfåglar jag redan omnämnt.

Det är lugnt på floden, i fjärran mullrar åskan dovt, naturens alla ljud intensifieras när skymningen kommer smygande och solen sjunker ner i en explosion av vackra, gyllene färger. Mycket bättre än så här kan man inte ha det!

Traditionella danser genomförs med stor energi

Dark-capped Bulbul

Solen går ner över en av Afrikas största floder; Zambesifloden - och vi får vara med!

Rödvingad glansstare

En familj ödlor som heter skinkor - värmen gör att så få fötter som möjligt hålls mot marken

Sista hela dagen i Afrika. Då gäller det att utnyttja den rätt! Vi promenerar runt i stan, köper några souvenirer och handlar en flaska vitt vin till kvällen.

Klockan 14 kommer Obert – vår safariguide – och hämtar oss. Av en ren tillfällighet är Anne och Henric med, vilket är extra glädjande. Vi far iväg till en "game-reserve" (Victoria Falls Private Game Reserve) – ett inhägnat område med ytan av sex "Finjasjöar", d v s 66 kvadratkilometrar. Vi kommer in i ett svagt kuperat område med omväxlande öppna ytor och mer skogklädda. Till följd av regnperioden är allt friskt grönt. Obert säger att det nu är som svårast att lokalisera djuren men det kommer att visa sig att safarituren blir riktigt lyckad; Vi ser både zebror och elandantiloper på nära håll, liksom spetsnoshörning. Först ett ensamt exemplar och sedan tre individer, varav en unge, vid en utfodringsplats i parken. För att skydda dem har man sågat av deras horn. Idag kan nämligen ett noshörningshorn betinga ett pris på 50 000 USD per kilo. Då förstår man att många i dessa länder är beredda att ta en risk för att bättra på hushållskassan. Det är främst kineserna som är beredda att betala det höga priset, då hornen både ger bättre potens och kan bekämpa cancer. Något som naturligtvis inte är vetenskapligt bevisat! Idag utnyttjar tjuvjägarna även helikoptrar i sin jakt efter hornen. Varje natt patrullerar man reservatets staket i jakt på tjuvskytta!

Under vår resa ser vi även impalor, sabelantiloper och vattenbockar samt babianer, markattor och en flock om 80-talet afrikanska bufflar. Obert berättar intressant om det vi upplever.

Mot sen eftermiddag drar det in ett kraftigt åskoväder och blixten slå ner alldeles i vår närhet. Regnet vräker ner och vi känner hur allt (även kalsingarna) blir totalt genomblöta – för en gångs skull fryser vi lätt i Afrika! Regnet växlar över till hagelskurar och vi känner oss ganska utelämnade åt naturens krafter.

Efter ett tag upphör ovädret och vi kan påbörja tork-processen! En väldig skruv av ett tusental gamar får oss att återigen fokusera på den omgivande naturen. Av fåglar i övrigt noteras bl a palmseglare, törnskator, grönbenor, vårtvipor och skrattduvor. Vi ser även en färggrann hane av Red Bishop. Vid en bäck kravlar en vattensköldpadda över vägen.

Vi tackar Obert för en trevlig safaritur, som väl kompletterade det vi missade i Chobe Nationalpark.

Kvällen tillbringar vi, nöjda och belåtna, på vår balkong. Njuter av ljuden från insekter och grodor samt ser en och annan fladdermus. Det vita vinet svalkar i den behagliga värmen. Vi längtar inte direkt hem!

Idag bär det dock av hemåt! Vi äter frukost och packar våra väskor och tar bussen till flygplatsen strax efter kl 11. Klockan 13.55 lyfter British Airways plan till Johannesburg, där vi får vänta fyra timmar. Därefter en lång flygning, genom natten, till London för vidare befordran till Kastrup. Klockan 12 är vi åter på Solbrinken – och kan konstatera att vi nu kommit hem till våren; 11 grader varmt, ingen snö och flödande sol!

Ungarna, som passat huset och våra husdjur, hämtar oss och vi konstaterar att huset är nystädat! En synnerligen lyckad resa är tillända!

Borta bra men hemma bäst!

Dag 11 **(22 februari)**

Du kikar in i en släktings ögon!

Dag 12 - 13 **(24-24 februari)**

*Allra bäst hade det varit om vi kunnat förlänga resan med ytterligare några dagar i Kapstaden för pingvinspaning och vinprovning men som vanligt...
"mycket vill ha mer!"*

Två spetsnoshörningar - en hona med unge - korsar vår väg

Inte bara tjuvskyttarna gillar noshörningarna - även flugorna gör det

En stor elandantilop (tjuren) reser sig och går iväg

Zebrorna och kohägrarna lever i ett symbiotiskt förhållande

Lejoninnan gäspar

Den unge lejonhanen fotograferad med blix

Vad var då bäst?

Grönbenan övervintrar här!

- * Mötena med alla de vilda djuren i sina naturliga, afrikanska miljöer
- * Möjligheten att fotografera alla smådjur, som fjärilar och gräshoppor m m
- * Observationerna av "våra" övervintrande arter, såsom grönbenor och ladusvalor

..och så observationen av kameleonten!

Fredagsmys hos markattorna

Artlistan

Däggdjur (22 arter)

Steenbok
Pukuantilop
Hireoglyfantilop
Impalaantilop
Stor kuduantilop
Vattenbock
Röd lechweantilop
Stor elandantilop
Sabelantilop
Giraff
Burchells zebra
Vårtsvin
Afrikansk buffel
Flodhäst
Elefant
Lejon
Svartryggad schakal
Leopard (endast spår)
Honungsgrävling (endast spår)
Vildhund (endast spår)
Zebamongust
Ekorre sp
Grön markatta
Chacmababian
Fladdermus sp

Kräldjur (8 arter)

Nilkrokodil
Nilvaran
Svart mamba
Geckoödlas
Skink sp (2 arter)
Landsköldpadda sp
Vattensköldpadda

Fåglar (115 arter)

Reed Cormorant
Ormhalsfågel
Helig ibis
Bronsibis
Goliathäger
Purpuräger
Gråäger
Yellow-billed Egret
Silkeshäger
Kohäger
Skugghäger
Slaty Egret
Rallhäger
Natthäger
Green-backed Heron

Sadelnäbbstork
Maraboustork
Gapnäbbstork
Hammerkop
White-faced Whistling Duck
Pygmégås
Sporrvingegås
Nilgås
Knob-billed Duck
Vitryggad gam
Örongam
Kappgam
Skrikhavsörn
Gycklarörn (Bateleur)
Stridsörn
Gulnäbbad glada
Stäppvråk
Bivråk
Hjälmpärllhöna
Red-billed Spurfowl
Crested Francolin
Swainson's Spurfowl
Koritrapp
Red-crested Korhaan

Styltlöpare
Africa Jacana
Water Thick-Knee
Smedvipa
Långtåvipa
Flikvipa
Three-banded Plover
Gluttsnäppa
Grönbenas
Drillsnäppa

Skäggtärna

Flyghöna sp

Cape Turtle Dove
Skrattduva
Meyer's Parrot
Grey Go-away-bird
Levaillant's Cuckoo
Jacobin Cockoo
Coppery-Tailed Coucal
White-browed Coucal
Tornuggla (i fångenskap)

Tornseglare
Little Swift
African Palm Swift
Jättekungsfiskare

Gråfiskare
Malakitkungsfiskare
Half-collared Kingfisher
Brown-hooded Kingfisher
Biätare
Blue-cheeked Bee-eater
White-fronted Bee-eater
Karminbiätare
Dvärgbiätare
Lilac-breasted Roller
Blåkråka
Southern Ground-Hornbill
Trmpeter Hornbill
Africn Grey Hornbill
Rödnäbbad näshornsfågel
Green Wood-Hopoe
Black-collared Barbet

Ladusvala
Trådstjartsvala
Red-breasted Swallow
Klippsvala
Svalstjärtad Drongo
Drongo
African Golden Oriole
Sommargylling
Dark-capped Bulbul
Yellow-bellied Greenbul
Groundscraper Thrush
Arrow-breasted Babbler
African Stonechat
Cisticola sp

African Pied Wagtail
Gulärla
Törnskata
White-crested Helmetshrike
Tropical Boubou
Greater Blue-eared Starling
Rödvingad glansstare
Gulnäbbad oxhackare
Rödnäbbad oxhackare

Scarlet-chested Sunbird
Amethyst Sunbird
Southern Grey-headed Sparrow
Gråsparv
White-browed Sparrow-Weaver
Spectacled Weaver
Röd biskop
Pin-tailed Whydah
Long-tailed Paradise Whydah
Blue Waxbill
Common Waxbill

Fåglarterna anges i den ordning som återfinns i boken "Birds of Southern Africa" (Ian Sinclair m fl; 2011)

..samt ytterligare ett 20-tal arter som jag inte maktade med att artbestämma!

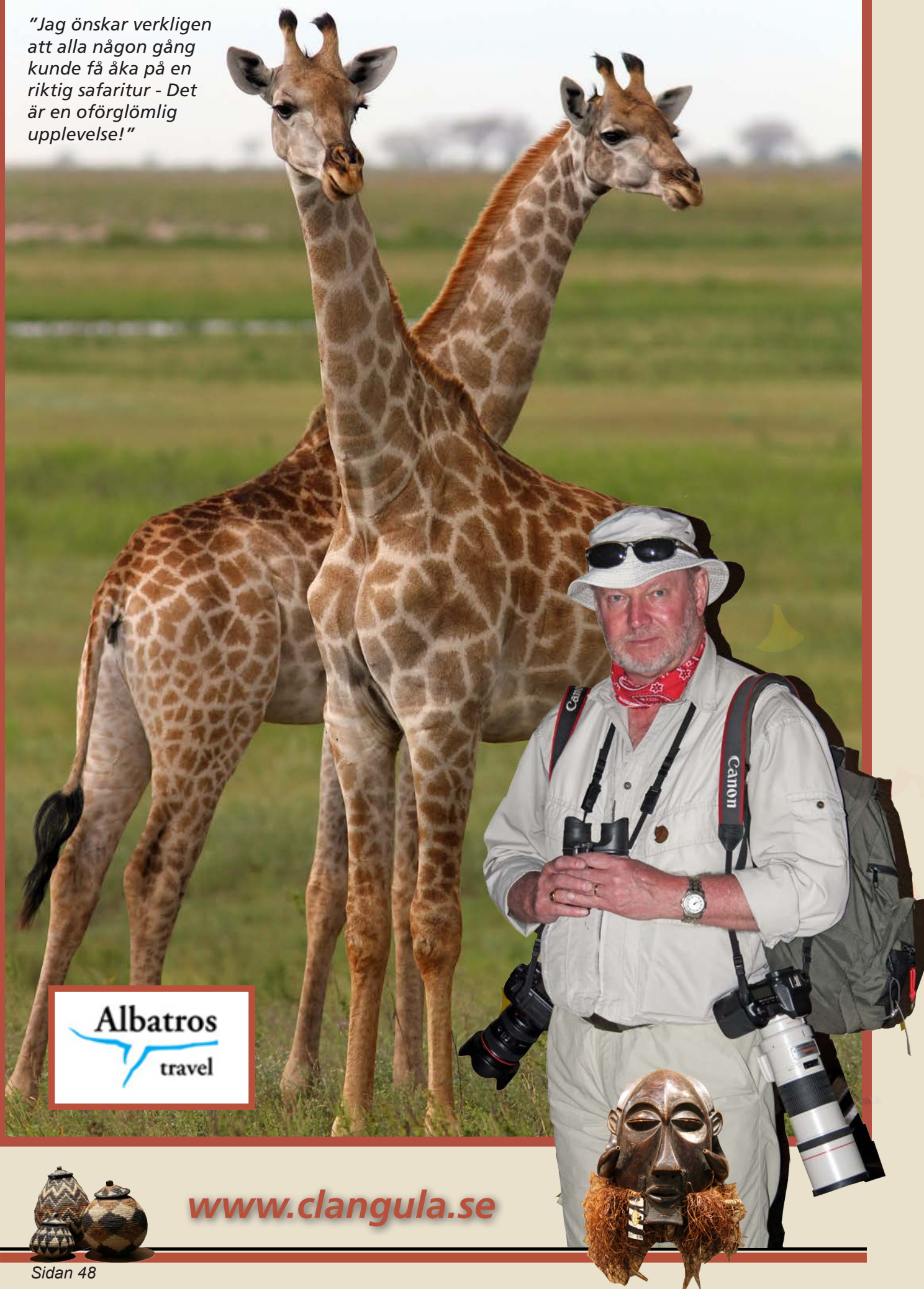
Sammanlagt...

- * exponerade vi 4 717 bilder
- * skapade videofilm om 50 minuter
- * spelade in miljö ljud om 50 minuter
- * skapade en reseberättelse om 48 sidor
- * skapade en bildföreläsning om 60 minuter

Det trevliga resällskapet i Chobe nationalpark och då tillsammans med våra guider

*"Jag önskar verkligen
att alla någon gång
kunde få åka på en
riktig safaritur - Det
är en oförglömlig
upplevelse!"*

Albatros
travel

www.clangula.se

